

fra nogen Kandidat valgt. Saa vidt vides, har kun én ren Kvindeliste sejret. Dette skete i Hundslund i Jylland, hvor Gaardejer Fru Andrea Steffensen var første Kandidat paa en Liste, der fik 39 Stemmer.

En kvindelig Sogneraadsformand.

Fra Frørup paa Fyn foreligger et overordentlig smukt Resultat, som i særlig Grad skyldes Formanden for den stedlige Kvindevalgretsforening. Her opstilledes Gaardfæster Frk. Esther Laub paa en Liste, der indeholdt saavel Mands- som Kvindenavne, efter at man havde taget det Løfte af hende, at hun eventuelt vilde paatage sig at være Sogneraadsformand. Frk. Laub blev valgt og vil blive den første danske Kvinde, der skal røgte det ofte baade anstrengende og brydefulde Hverv at være Formand for en Landkommune.

Valget og Kvindevalgretsforeningerne.

Breve fra forskellige Steder Landet over vidner om, i hvor høj Grad Kvindevalgretsforeningernes Medlemmer ved privat Agitation har virket for at faa Kvinder paa Listerne og at faa de kvindelige Vælgere til at stemme. Det er ganske naturligt, at dette er sket, thi vore Kvindeorganisationer har i Aarenes Løb samlet indenfor sine Rammer netop de Kvinder, der har størst social Forstaaelse og varmest Interesse. Saaledes foreligger der en Skildring af Valget i Asminderup-Grønholt, der tydeligt vidner om, at naar Fru Sara Dessau valgtes dér, da skyldtes dette for en væsentlig Del saavel klog Taktik som ivrig Valgdeltagelse hos Kvindevalgretsforeningens Medlemmer. Lignende Eksempler kan nævnes fra andre Egne.

Alt i alt tyder det hidtil foreliggende paa, at vore Foreningers Medlemmer har leveret en værdifuld personlig Indflydelse under Valgkampagnen, og at Foreningernes Ledere med Klogskab har undgaaet de Skær, som et Valg, der gennemgaaende foregaar efter politiske Interesser, frembyder for neutrale Organisationer. De rene Kvindelister, som har fundet Støtte hos enkelte af Landsforbundets Medlemmer, er kun fremkommet paa Steder, hvor de le-

dende Mænd endnu ikke har lært at regne med den Kendsgærning, at Mænd og Kvinder efter Loven er kommunalt ligestillede og har samme Krav paa at blive repræsenterede, og i saadanne Tilfælde kan en ren Kvindeliste have sin fulde Berettigelse.

Hvad Valget lærer os.

Det, der har manglet ved dette Valg, har næppe været dygtige kvindelige Kandidatemner. Det synes snarere, som om vi Kvinder i for ringe Grad har søgt at gøre vor Indflydelse gældende gennem de lokale Vælgerforeninger, der opstiller Hovedparten af Listerne. Saa længe Kandidatopstillingen foregaar paa denne Maade, er der ingen anden sikker Vej at gaa end at indmelde sig i disse Foreninger i saa stort Tal, at Kvinderne kan gennemføre deres Krav om de kvindelige Kandidaters Plads paa Listen ved almindelig Stemme flerhed.

Red.

Moderens Ret over sit Barn.

Ved cand. polit. Meta Hansen.

II.

Ugift Moders Ret.

EFTER dansk Ret bærer Barn født udenfor Ægteskab Moderens Navn, med mindre Faderen tillader og Moderen samtykker i at det bærer hans. Moderen har Forældremyndigheden over Barnet, ogsaa naar hun gifter sig med en anden end Barnets Fader. Barnet arver Moderen og hendes Slægt, derimod har det ikke Arveret efter Faderen. Hvis Forældrene til et udenfor Ægteskab født Barn senere indgaa Ægteskab, regnes Barnet for ægtefødt og Faderens Myndighed er den afgørende overfor Barnet. Hvad angaar det udenfor Ægteskab fødte Barns Underhold, saa paahviler det begge Forældre. I 1763 paalagdes det ved Lov Barnefaderen at udrede i det mindste Halvdelen af det til Barnet nødvendige Underhold indtil dets 10. Aar. Senere er denne Lov flere Gange forandret og udvidet, sidste Gang ved Lov af 27. Maj 1908,

hvor Faderens Bidrag sættes til tre Femtedele af, hvad Barnets Ophold i et godt Plejehjem paa vedkommende Egn vil koste. Bidragspligten varer i Almindelighed til Barnets 18. Aar. Bidrag til Barnets Daab og Konfirmation kan paalægges Faderen, og hvad der er vigtigere, han er pligtig til at bidrage til Moderens Barselsfærd samt til hendes Underhold i en Maaned før og en Maaned efter Fødselen. Forlader Moderen Barnet og er hun ikke til at finde, kan hele Barnets Underhold paalægges Faderen. Hvis Faderen intet har at betale med, kan det offentlige lade ham afsone Bidraget, som da udbetales til Moderen af Faderens Forsørgelseskommune. Er Faderen forsvunden, udbetaler hans sidste Forsørgelseskommune ligeledes Bidraget, og i begge Tilfælde regnes det for Fattighjælp og har Fattighjælps Virkning overfor Faderen, ikke overfor Moderen.

Lignende Bestemmelser findes i flere Lande. Navnlig m. H. t. Forældremyndigheden, som Mændene af letforklarlige Grunde ikke sætter stor Pris paa i dette Tilfælde. M. H. t. Kommunernes Udbetaling af ellers uerholdelige Alimentsbidrag, er de ugifte Mødre her i Danmark heldigere stillet end de fleste andre Steder.

I Norge er Forholdene noget lignende som i Danmark. I Tilfælde af Anerkendelse, arver uægtefødte Børn Faderen, dog hvis der ogsaa er Ægtebørn, kun halvt med disse. Hvis Moderen paa Grund af Trang gør en Ulykke paa Barnet, straffes ogsaa Faderen, hvis han har kendt hendes Forhold og ikke støttet hende.

I Sverrige har Forældrene, ogsaa Moderen, Ret til at forblive ukendt. Moderen har Underholdspligt til Barnets 15. Aar. Vil Moderen sikre sit Barn Arveret efter sig og sin Slægt, skal hun lade det indtegne i Kommunen som sit Barn.

I Tyskland har Faderen Underholdspligt til Barnets 16. Aar, om han findes. I England har Moderen Ansvar for sit uægtefødte Barn. Dette har ligesaa lidt Arveret efter Faderen som efter Moderen, og testamenterer Moderen det